ಹಯವದನ

ಗಿರೀಶ್ ಕರ್ನಾಡ್ ಅವರ ನಾಟಕ

ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ :

ದೇವದತ್ತ: ತೆಳ್ಳನೆಯ ಸುಂದರವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಹರೆಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸುಂದರವಾದ ಮುಖದ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕಪಿಲಾ : ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಹರೆಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೃಢಕಾಯವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಕಪ್ಪು ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ

ಪದ್ಮಿನಿ : ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಹರೆಯದ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿ

ದೃಶ್ಯ 1:

(ದೇವದತ್ತ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ತೆಳ್ಳಗಿನ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಸುಕಾದ ಬಣ್ಣದ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಲಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ)

ಕಪಿಲಾ: [**ದೇವದತ್ತನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ**] ದೇವದತ್ತ, ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ನೀವು ಗರಡಿಗೆ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ, ಅದು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾದ ಸಮಯ.

ದೇವದತ್ತ: ನನಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸವಿತ್ತು.

ಕಪಿಲಾ: ಗಾಂಧಾರದ ಕುಸ್ತಿಪಟು. ಅವರು ಭಾರತದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ಅವನು ಬಂದಾಗ ನಂದಾ ಮತ್ತು ನಾನು ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ನಾನು ನಂದನನ್ನು ಮೊಸಳೆ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ, ಅವನು ಮೊದಲು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದನು [**ದೇವದತ್ತ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಮನಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ**]

ದೇವದತ್ತ: [**ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು**] ನಂತರ?

ಕಪಿಲಾ: ಹಾಗಾದರೆ ಏನು?

ದೇವದತ್ತ: [**ಗೊಂದಲ**] ನಂದ ಏನು ಮಾಡಿದರು?

ಕಪಿಲಾ: ಅವರು ಕೊಳಲು ನುಡಿಸಿದರು.

ದೇವದತ್ತ: [**ಗೊಂದಲದಿಂದ**] ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಗಾಂಧಾರಾದ ಕುಸ್ತಿಪಟುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಕುಸ್ತಿಯಾಡಿದರು.

ದೇವದತ್ತ: ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಕಪಿಲಾ: ಸರಿ ಈ ಬಾರಿ ಯಾರ ಜೊತೆ ಇದ್ದೆ?

ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಾರಿ ಯಾರು?

ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಕಪಿಲಾ: ಅಂದ್ರೆ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು?

ದೇವದತ್ತ: ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. [**ವಿರಾಮ**] ನೀವು ಹೇಗೆ ಊಹಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತನೇ, ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಹದಿನೈದು ಬಾರಿ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆ

ದೇವದತ್ತ: ಕಪಿಲಾ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮೊದಲು ನೀವು ಹೇಳುವುದಲ್ಲವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾಕೆ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ದೇವದತ್ತ: ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಸಿರು ಬಿಡದೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು, ನೀವು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಹದಿನೈದು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.

ದೇವದತ್ತ: [**ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪದಿಂದ**] ನೀವು ಯಾಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು? ನಿಮಗೆ ಕೇಳಲು ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಕಪಿಲಾ: ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ.

ದೇವದತ್ತ: ನೀವೇ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳಬೇಕೇ? ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ಸಹ ನಿಮ್ಮಂತೆ ನನಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಕ್ಷಣ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ?

ದೇವದತ್ತ: [**ಕಿರಿಕಿರಿಯಿಂದ**] ಈಗ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಐವತ್ತು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನಿಮಗಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ನೀವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಯಾಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು? ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಇರಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ವಟಗುಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಕವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು? ನಿಮ್ಮ ಗರಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಅದು ನೀವು ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

ಕಪಿಲಾ: [**ನೊಂದುಕೊಂಡು**] ನಾನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಯಸುವಿರಾ? [**ಕಪಿಲಾ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ದನಾಗುತ್ತಾನೆ**]

ದೇವದತ್ತ: ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಲಿ? ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳಿ ಕಮಲದಂತಿದೆ. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸರೋವರದಂತಿದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿದೆ ತಾನೇ?
ದೇವದತ್ತ: ಈ ದಿನ ನಾನು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನೋಟದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕವನ ಬರೆಯಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲು ಅವಳು ಒಪ್ಪಬಹುದೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಇದು ಹೊಸದು!
ದೇವದತ್ತ: [**ನಗು ಮುಖದಿಂದ**] ಅವಳು ಏನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿದರೆ, ನಾನು ಕಾಳಿದಾಸನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಬಹುದು.
ಕಪಿಲಾ: ಓಹೋ ಬರೆಯಿರಿ.. ಬರೆಯಿರಿ
ದೇವದತ್ತ: ಆದರೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಅವಳಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಇರುತ್ತದೆ?
ಕಪಿಲಾ: ಅವಳ ಹೆಸರೇನು? ನೀವು ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವಿರಾ?
ದೇವದತ್ತ: ಅವಳ ಹೆಸರು? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅವಳು ವಾಸಿಸುವ ರಸ್ತೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅವಳಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ಹಾ ಹಾ ಜನರು ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು?
ದೇವದತ್ತ: ಅವಳು ಪವನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ನಾನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: ಈಗ ಹೇಳಿ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮನೆ?
ದೇವದತ್ತ: ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಲೆಯ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೆತ್ತನೆ ಇತ್ತು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದೆ. ಅವಳು ಬಡಿಯಲು ಕೈ ಎತ್ತಿದಳು ಮತ್ತು ಅದು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ, ಪಕ್ಷಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬಂದಿತು.
ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ಈ ಮೊದಲು ನನಗೇಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು ನೀವು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?
ದೇವದತ್ತ: ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವದತ್ತ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರಿ. ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಅವಳ ಮನೆ, ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ.
ದೇವದತ್ತ: ಕಪಿಲಾ. . . ಕಪಿಲಾ. . ನೀವು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಿರಾ?
ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕಪಿಲಾ . .
ಕಪಿಲಾ: ಸುಮ್ಮನಿರಿ. [**ಕಪಿಲಾ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ**]
ದೇವದತ್ತ: [**ಸ್ವಗತ**] ಕಪಿಲಾ–ಕಪಿಲಾ.... ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾನು ಎಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನ. [**ವಿರಾಮ**] ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನಂಬಿಸಬೇಕೇ? ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಗರಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಾಯಕ? ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಒರಟು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ವನು ಇಡೀ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ.

ದೃಶ್ಯ 2:

(ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಬೀದಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಪಿಲಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕಪಿಲಾ: ಇದು ಪವನ ಬೀದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ರಸ್ತೆ. ಸರಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಂತಹ ಅಗಾಧ ಮನೆಗಳು! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನೆಯೂ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಅರಮನೆಯಂತಿದೆ. ಈ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಳೆದುಹೋಗುವೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. [**ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾನೆ**] ಓ ಇದು ಎರಡು ತಲೆಯ ಹಕ್ಕಿ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಹದ್ದು–ಇದು ಕಮಲ, ಇದು ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಒಂದು ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಇದು? [**ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ**] ಅದು ಇಲ್ಲಿದೆ! ಸರಿಯಾದ ಎರಡು ತಲೆಯ ಹಕ್ಕಿ. ಆದರೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿ ಈಗ. ಇದು ಯಾರ ಮನೆ ಆಗಿರಬಹುದು? [**ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ**] ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಈ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

[ಕಪಿಲಾ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಶಬ್ಧ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸವಾರ ಯಾವ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ? ...
ಕಪಿಲಾ: [**ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ದೇವದತ್ತನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ**] ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ದೇವದತ್ತ. ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಪಿಗೆ ನಾನು ಶರಣಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಯಕ್ಷಿನಿ, ಶಕುಂತಲಾ, ಊರ್ವಶಿ ಮತ್ತು ಇಂದುಮತಿ–ಎಲ್ಲರ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲವೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಸರಿ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೇಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು?
ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಇದು ಯಾರ ಮನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮಗೆ ಯಾರ ಮನೆ ಬೇಕು?
ಕಪಿಲಾ: ಈ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ
ಪದ್ಮಿನಿ: ಹೌದೇ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು?
ಕಪಿಲಾ: ಗುರುಗಳು
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವರ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಈ ಮನೆ ಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆಯೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಮನೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ**] ನಿಮಗೇನಾಯಿತು ಈಗ?
ಕಪಿಲಾ: [**ಹಿಂಜರಿತದಿಂದ**] ಏನಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: (**ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ**) ಸರಿ! ನೀವು ಪೂಜ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ಕೇಳಿರಬಹುದು.
ಕಪಿಲಾ: ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಏಕೈಕ ಪುತ್ರ ದೇವದತ್ತನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ದೇವದತ್ತ ಒಬ್ಬ ಕವಿ, ಪಂಡಿತ ಮತ್ತು ವೇದಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಹಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದ, ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ. ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತು. ಎತ್ತರ ಐದು ಅಡಿ ಏಳು ಇಂಚುಗಳು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಅವನು ನಿಮಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು?
ಕಪಿಲಾ: ಸ್ನೇಹಿತ. ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೇಷ್ಠ! ಆದರೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅವನು ನಿಮಗೆ ಏನಾಗಲಿದ್ದಾನೆ?

[**ಹಠಾತ್ ಮೌನ.**]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅಮ್ಮಾ!

[**ಮೌನದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇವತ್ತ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ**]

ಕಪಿಲಾ: (**ದೇವದತ್ತನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ**) ದೇವದತ್ತ, ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದವರು. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ. ಆದರೂ ನಾನು ಈಗ ಇದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅವಳ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

[**ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ**]

ದೃಶ್ಯ 3:

[**ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೇದಿಕೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಇರುವ ತೆರವುಗೊಳಿಸುವ ದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಮತ್ತು ದೇವದತ್ತ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವೇದಿಕೆಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿ ದೇವಾಲಯದ ಅವಶೇಷಗಳಿದೆ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳಿವೆ**]

ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಹೋಗಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉರುವಲು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.
ದೇವದತ್ತ: ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತಣ್ಣಗಿರುವ ವಾತಾವರಣದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿದೆ.
ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಉತ್ತಮ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವಿರಾ? ನಾವು ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಮುಂಜಾನೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದು,
ದೇವದತ್ತ: ಇದು ತುಂಬಾ ಚಳಿಯಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ರಗ್ಗುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಸೇವಕನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವನು.
ದೇವದತ್ತ: ನಿಮ್ಮ ಶಾಲು? ಕೆಲವು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಇವೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಹೌದು ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಪಿಲಾ ಎಲ್ಲಿ?
ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ?
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ಹಿಂಜರಿಕೆದಿಂದ**] ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಬೇಕು? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭಾಸ ನಾಟಕವನ್ನು ಓದಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಪಿಲಾ ಖಚಿತವಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಆದರೆ ನೀವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನೀವು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಮದುವೆಯಾದ ಕಾರಣ ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಾ?
ದೇವದತ್ತ: ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನೀವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಂಬಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಪದ್ಮಿನಿ. ಕಪಿಲಾ ಕೇವಲ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲ–ಅವನು ನನ್ನ ಸಹೋದರನಂತೆ. ಅವನಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಏಳು ಜನ್ಮವೆತ್ತರೂ ಸಾಲದು. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಓದಲು ಬಯಸುವುದು ತಪ್ಪೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದು ತಪ್ಪೇ? [**ವಿರಾಮ**] ಖಂಡಿತ, ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಬಂದ ನಂತರ, ನಾನು ಯಾವುದೇ ಕವನವನ್ನು ಓದುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅವಕಾಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ?
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು? ಕಪಿಲಾನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೇ?
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ನಗುತ್ತಾ**] ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಾನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇಲ್ಲ.
ದೇವದತ್ತ: ಇದು ನಿಮಗೆ ಹಾಸ್ಯ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಈಗ ನೋಡಿ. ಕಪಿಲಾ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆದರೆ ಯಾಕೆ? ನೀವು ನನ್ನ ಪತಿ ದೇವರು. ನೀವು ಯಾಕೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ.
ದೇವದತ್ತ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿದೆ. ನಾನು ಬದಲಾಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುವಾಗ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಕುಸ್ತಿಪಟು ಎಂದು ನೀವು ಅವನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಏನಾಗಿದೆ? ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವ ದಂಪತಿಗಳು. ನೀವು ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನನಗೆ ಕವನ ಓದಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಂತ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ?
ದೇವದತ್ತ: ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪದ್ಮಿನಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ಉತ್ಸುಕದಿಂದ**] ಅಲ್ಲಿ ಕಪಿಲಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

[**ಕಪಿಲಾ ಎಡಗೈಯಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ.**]

ಕಪಿಲಾ: ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಾನು ಕೆಲವು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರಲು ಹೇಳಿದ್ದು, ಆದರೆ ನೀವು ಇಡೀ ಕಾಡನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಾ ಕಪಿಲಾ.
ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ಸುಂದರ ಮಹಿಳೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹೆಂಡತಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ದೇವದತ್ತ: [**ಏರು ಧ್ವನಿಯಿಂದ**] ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಯಾಕೆ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಇಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.
ದೇವದತ್ತ: ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪದ್ಮಿನಿ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಪಿಲಾ. ಇಂದು ನನಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ ನಾವುಗಳು ಕಾಡಿನ ಕಡೆ ನಡೆಯೋಣ.
ಕಪಿಲಾ: ದೇವದತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ. ಈ ಸ್ಥಳ ನಿಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ನೀವು ರಾತ್ರಿ ಈ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನೀಡಬಹುದೇನೋ?

[**ಪದ್ಮಿನಿ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ**]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಕವನಗಳಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮದುವೆಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ [**ದೇವದತ್ತನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ**] ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪ್ರಿಯ.
[**ದೇವದತ್ತ ವೇದಿಕೆಯ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ವೇದಿಕೆಯ ಬಲ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ವೇದಿಕೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಕಪಿಲಾ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಪದ್ಮಿನಿ ಬೆಂಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾ ಕವನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ**]
ಪದ್ಮಿನಿ: ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಾನು ಕೆಟ್ಟದಾಗುವಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಕಪಿಲಾ: ಏಕೆ, ಏನಾಯಿತು?
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವರು ಅಂತಹ ಸೌಮ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಆದರೆ ಅವರು ಕವಿಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ? ನೀವು ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಹೌದು, ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನನ್ನು! ಏಕೆ? ನಾನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಮರೆತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ದೇವತ್ತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮೈಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆತಂಕಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಪಿಲಾ: ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯತೆ ಸ್ವಭಾವ. ಅವರ ಕವನವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಏಕೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು.

ಕಪಿಲಾ: ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬೇರೆ ಯಾವುದರೂ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಹೌದೆ? ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

[ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯ ಎಡಭಾಗದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಲಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಗೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ದೇವದತ್ತ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವೇದಿಕೆಯ ಬಲ ಭಾಗದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಕಾಡಿನ ತುದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಾಳಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಾನೆ, ಇದು ಕಡಿದಾದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಜಾಗ. ಅವನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದಣಿದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ದೇವದತ್ತ: ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತೇನೆ? ಈ ಅಸೂಯೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ? ಕಪಿಲಾನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ದೊಡ್ಡ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮೈಕಟ್ಟು. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು ನನ್ನ ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳು. ನಾನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಾನು ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಣಕುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಯಾಕೆ ಹುಚ್ಚನಾಗುತ್ತೇನೆ? ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಗೌರವ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಬೇಕು. ವಿದಾಯ ಕಪಿಲಾ. ವಿದಾಯ ಪದ್ಮಿನಿ. ಭಗವಾನ್ ರುದ್ರನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಎರಡು ತುಣುಕುಗಳು – ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. **[ಸಂಕಟ]** ಭಗವಾನ್ ರುದ್ರ, ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಿ. ನನ್ನ ತಂದೆ, ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡು, ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನನ್ನು ಬಲಪಡಿಸು. ಭವಾನಿ, ಭೈರವಿ, ಕಾಳಿ, ದುರ್ಗಾ, ಮಹಾಮಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ತಾಯಿ–ನಾನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ತಾಯಿ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಆಳವಾದ ಹಂಬಲವನ್ನು ನೀವು ಪೂರೈಸಿದ್ದೀರಿ – ನೀವು ನನಗೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. **[ಅವನು ಸ್ಥಳದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ]** ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಈ ಏಕಾಂಗಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು–ಬೇಟೆಗಾರ, ಬಹುಶಃ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು–ಈ ಆಯುಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಯುಧವು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಜೀವಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. **[ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]** **[ಕಿರುಚುತ್ತಾ]** ಇಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ ಕಾಳಿ, ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು. ನನ್ನ ತಲೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ತಾಯಿಯೇ, ನನ್ನ ತಲೆಯ ಈ ಪುಟ್ಟ ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ.

[ದೇವದತ್ತ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಕೊಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಲೆ ಉರುಳಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಕಪಿಲಾ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿ ಬೆಂಕಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಭಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಕಪಿಲಾ, ಈಗ ತುಂಬಾ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು? ಅವರಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಬಲಶಾಲಿಯಲ್ಲ – ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪತಿ ಮೃದು ಮತ್ತು ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯ. ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಬಹುದೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ಪದ್ಮಿನಿ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಮೃದುವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ದಿನದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಬೆಂಕಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಹೊರಡಿ.

ಕಪಿಲಾ : ಸರಿ, ನಾನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

[ಕಪಿಲಾ ವೇದಿಕೆಯ ಬಲ ಭಾಗದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕಾಳಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವದತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ, ಅವನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಕಪಿಲಾ: ಅಯ್ಯೋ ಏಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ! ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ, ನನ್ನ ಸಹೋದರ, ನೀವು ಈಗೇಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಅಂತಹ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ನೀವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಕೋಪ ಮಣಿಸಲು ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ಮರೆತಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳು ಎಂದಿದ್ದರೂ, ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಎಂದಿದ್ದರೂ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಿ. ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿ ಆತಂಕಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಕ್ರೂರಿ ನಾನಲ್ಲ ದೇವದತ್ತ. ನಾನು ನೀವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವದತ್ತ ನೀವು ನನ್ನ ಸಹೋದರ,

ತಂದೆ, ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ. [**ಕಪಿಲಾ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ**] ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಸ್ನೇಹಿತ, ನಾನು ಕೂಡ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆ.

[ಕಪಿಲಾ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಲೆ ದೇವದತ್ತನ ತಲೆಯ ಬಳಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿ ಎದ್ದು ಬೆಂಕಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಚಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಈಗ ಈ ಕಪಿಲಾ ಕೂಡ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಹುಡುಕಿ ದೇವದತ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಹಳೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತಿರಬಹುದು. [**ವಿರಾಮ**] ಇದು ಬಹುತೇಕ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹಿಂತಿರುಗಿಲ್ಲ. ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪುರುಷರು ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಉತ್ತಮ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿ ನಾನು ಸತ್ತರೆ, ನಾನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ದೂಷಿಸುತ್ತೇನೆ. [**ಅವಳು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಪದ್ಮಿನಿ, ಕಾಳಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ, ದೇಹಗಳು ಮತ್ತು ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ತಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಜಾಗ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಡೀ ಭಾಗವು ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ**] ಕಪಿಲಾ, ಕಪಿಲಾ ದೇವದತ್ತ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ರಾತ್ರಿಯ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ! ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ! ಅದು ಏನು? ಕಾಡುಮೃಗವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಆಹ್! ಅದು ಹೋಯಿತು. ತಾಯಿ ಕಾಳಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು [**ಅವಳು ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ಎಡವಿ**] ಇದು ಏನು? ಇದೇನು? [**ಅವಳು ದೇಹಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ನಂತರ ಭಯಭೀತಳಾಗಿ ಕಿರುಚಾಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ**] ಓ ದೇವರೇ! ಇದೇನು? ಎರಡೂ! ಎರಡೂ ದೇಹ! ಮತ್ತು ಅವರು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಓಹ್, ದೇವದತ್ತಾ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೇ? ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನೀವು ಯಾಕೆ ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಸಹೃದಯದಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಮೋಹವಿರುವುದು ಪಾಪ. ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ತಲೆ ಉರುಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಿದೆ. ನೀವು ಅವನಿಗೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾವಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಾವಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸಾವಿನಲ್ಲೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. [**ವಿರಾಮ**] ಮನೆ? ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿ? ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ? ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ತರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಮಹಿಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ತಾಯಿ ಕಾಳಿ ಇಲ್ಲ, ಇದು ತುಂಬಾ ಭಯಾನಕವಾದ ದೃಶ್ಯ. ಕಪಿಲಾ ಮತ್ತು ದೇವದತ್ತ ಇಬ್ಬರೂ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೂಡ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲೆ. [**ಅವಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು**] ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆಯಾ? ನೀವು ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಅವರನ್ನು ನನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವಷ್ಟು ಉದಾತ್ತರಾಗಬಹುದೇ? ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗಂಡನಾಗಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಸಾಯಿತ್ತೇನೆ.

[**ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ದೇವತೆಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾಳೆ**]

(ಧ್ವನಿ ಬರುತ್ತದೆ) ಹೇ... ಪದ್ಮಿನಿ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸು! ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸು!

[ಪದ್ಮಿನಿ ಭಯಭೀತಳಾಗಿ ಜಿಗಿದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅದು ಯಾರು? [**ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ**] ಅದು ಯಾರು?

[ತಮಟೆ ಶಬ್ಧ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ದೇವಿಯ ಉನ್ನತಿಗೇರಿಸಿದ ರಕ್ತ-ಕೆಂಪು ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಪರದೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅವಳ ನಾಲಿಗೆ ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮಟೆ ಶಬ್ಧ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ]

ಕಾಳಿ: ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೀಯಾ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ಹೌದು,

ಕಾಳಿ: ನೀಬಯ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ತಾಯಿ, ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಏನಾದರೂ ಇರಬಹುದೇ? ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ದೇವದತ್ತ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಯಾಕೆ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ? ನೀವು ಕಪಿಲಾನನ್ನು ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ? ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗಲು ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ?

ಕಾಳಿ: ಇವರು ಈ ರೀತಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಏಕೆ? ನೀವು ಅವರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಇವರ ಸ್ನೇಹ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?

ಕಾಳಿ: ನನಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ. ಆ ಅನುಮಾನ ಅವರ ಸ್ನೇಹದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಕಾಳಿ: ಅದು ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದುಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ತಾಯಿ ಕಾಳಿ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ.

ಕಾಳಿ: ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಮಾನಿಸಬಾರದು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಕಾಳಿ: ಹೌದು ಅವರು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರು. ದೇವದತ್ತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಪಡಬಾರದೆಂಬ ಕಾರಣ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತೋರಿಸಲು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಂಡನು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಆದರೆ ನೀವು ಅವರ ಹಣೆಬರಹಗಳನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದೇ? ದಯವಿಟ್ಟು. ಓಹ್ ತಾಯಿ ಕಾಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ.

ಕಾಳಿ: ಸರಿ, ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಲು ಅರ್ಹರು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ. ಆ ತಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಸಿ, ನಂತರ ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಿರಿ. ಅವರು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕೇ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ತಾಯಿ..

[ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಪದ್ಮಿನಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ನಂತರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಅವಳು ಅವರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಎಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ತದನಂತರ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ದೇವದತ್ತನ ತಲೆ ಕಪಿಲಾನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅವಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ, ದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಕೆಳಗಡೆ ನಡೆದು ದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿವೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ನಾನು ಸಿದ್ಧ, ತಾಯಿ.

ಕಾಳಿ: ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

[ಡಮರುಗ ಶಬ್ಧ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪರದೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇವತೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪದ್ಮಿನಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಡಮರುಗ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘ ಮೌನ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತ ದೇಹಗಳು ಚಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಉಸಿರಾಟ ಜೋರಾಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಚಲನೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ, ಆದರೂ ರಕ್ತ ಪರಿಚಲನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತೋಳುಗಳು, ತಲೆ ಮತ್ತು ದೇಹಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ದೇವದತ್ತನ ಮುಖ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವದತ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಪಿಲಾ ಅವರಂತೆಯೇ. ಅವರು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪದ್ಮಿನಿಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ]

ದೇವದತ್ತ: ಏನಾಯಿತು?

ಕಪಿಲಾ: ಏನಾಯಿತು?

[ಪದ್ಮಿನಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ದೇವದತ್ತರ ಧ್ವನಿ! ಕಪಿಲಾ ಅವರ ಧ್ವನಿ! **[ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ]** ಕಪಿಲಾ! ದೇವದತ್ತ! **[ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವಳತ್ತ ಓಡಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುವಿನಂತಹ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ]**

ಕಪಿಲಾ: ಯಾರು?

ದೇವದತ್ತ: ಪದ್ಮಿನಿ?

ಕಪಿಲಾ: ಏನಾಯಿತು? ನನ್ನ ತಲೆ. ಓಹ್! ಇದು ತುಂಬಾ ಭಾರವಾಗಿದೆ.

ದೇವದತ್ತ: ನನ್ನ ದೇಹವು ಒಂದು ಟನ್ ತೂಕವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: **[ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ]** ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ತಾಯಿ ಕಾಳಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ತಾಯಿ ...

ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಕಪಿಲಾ: ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ದೇವದತ್ತ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಕಪಿಲಾ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಲಿ? ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಆದರೆ ದೇವತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದೆ! ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ–ನಾನು ಬದುಕಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ. ನನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ಕಪಿಲಾ: **[ದೇವದತ್ತನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ]** ನಾವು ಅದಲು ಬದಲು ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ದೇವದತ್ತ: ತಲೆ?

[ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನಗೆಗಡಲಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಾ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಂತರ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ]

ದೇವದತ್ತ: ಮಿಶ್ರಿತ ತಲೆಗಳು!

ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು, ನನ್ನ ತಲೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ. ನನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಇದೆ.

ದೇವದತ್ತ: ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ! ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ...

ಕಪಿಲಾ: ಈಗ ನಾವು ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇಹ ಸಂಬಂಧಿಗಳು! **[ನಗುತ್ತಾ]** ಏನು ಉಡುಗೊರೆ!

ದೇವದತ್ತ: ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನಾವು ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಬೇಕು.

ಕಪಿಲಾ: ನಿಮಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ...

ದೇವದತ್ತ: ವಿನಿಮಯವಾದ ತಲೆ!

[ಅವರು ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮೂವರೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ]

[ಮೂರು ಒಟ್ಟಿಗೆ] ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಮಿಶ್ರಣ! ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ! ಹೋ! ಹೋ!

ಕಪಿಲಾ: ಓಹ್, ನಾನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ!
ದೇವದತ್ತ: ಈ ಮೊದಲು ಏನೂ ಸಂಭವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಎದ್ದಾಗ ಅದು ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ! ನಾನು ಬಹುತೇಕ ಭಯದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ**] ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ
ದೇವದತ್ತ: ನಾವು ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇಡುತ್ತೇವೆ.

[ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ]

ಕಪಿಲಾ: ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಯಿರಿ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಅವರು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.
ದೇವದತ್ತ: ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತಪ್ಪಾದ ಮುಖದಿಂದ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
ದೇವದತ್ತ: ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ತಲೆ.
ಕಪಿಲಾ: ದೇಹವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮರೆಮಾಡಬಹುದು?
ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಏಕೆ ಚಿಂತೆ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ಬನ್ನಿ. ಈಗ ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು.
ಕಪಿಲಾ: ಖಂಡಿತ.

[ಅವರು ಎದ್ದೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ದೇವದತ್ತ, ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಕರಿಂದ ನಾವು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.
ದೇವದತ್ತ: ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?
ದೇವದತ್ತ: ಪ್ರತಿದಿನ ನೋಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಅಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಾನೇ ಇದರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ದೇವದತ್ತ: ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ!
ಕಪಿಲಾ: ಆದರೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಈಗ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರಬೇಕು.
ದೇವದತ್ತ: ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ಮಿನಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಬರಲೇಬೇಕು.

[ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಕಪಿಲಾ, ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ನೀವು ದೇವದತ್ತನ ಹೆಂಡತಿ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಈಗ ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.
ದೇವದತ್ತ: ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ! ನಾನು ದೇವದತ್ತ...
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಏಕೆ, ಪದ್ಮಿನಿ? ನನ್ನ ಬಳಿ ಈಗ ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವಿದೆ ...
ದೇವದತ್ತ: ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಗಿಳಿಯಂತೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ತಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ಚಿಹ್ನೆ.
ಕಪಿಲಾ: [**ಕೋಪದಿಂದ**] ಅದು ಇರಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಪದ್ಮಿನಿ ಯಾರ ಹೆಂಡತಿ? [**ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕಡೆ ಬಲಗೈಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ**] ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕೈ ಇದು. ಈವರೆಗೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹ ಇದು ಮತ್ತು ಅವಳು ಹೊತ್ತ ಮಗು ಈ ದೇಹದ ಬೀಜ.
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ತರ್ಕದಿಂದ ಭಯಭೀತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ**] ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. [**ದೇವದತ್ತನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿದಳು**] ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದೇವದತ್ತ.
ದೇವದತ್ತ: ಖಂಡಿತ ಇರಬಹುದು. [**ಕಪಿಲಾನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ**] ಅವನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಪವಿತ್ರ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇಹವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ದೇವದತ್ತ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು.
ಕಪಿಲಾ: ಅದು ನಿಮ್ಮ ವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಬಳಿ ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ದೇವದತ್ತ-ವ್ಯಕ್ತಿ.
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಾನು ದೇವದತ್ತನ ತಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದುದು ನಾನು ದೇವದತ್ತ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. [**ಪದ್ಮಿನಿಯತ್ತ ತೋರಿಸಿ**] ಅವಳು ದೇವದತ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದವಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ನನಗೆ ಬೇಕು.
ದೇವದತ್ತ: [**ನಗುತ್ತಾ**] ನೀವು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾ? ಪದ್ಮಿನಿ? ಅವರು ದೇವದತ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆದರೂ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವದತ್ತ ಎಂದಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ?
ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ಇಷ್ಟಪಡುವವರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು, ನಾನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ಪದ್ಮಿನಿ ...

[ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದೇವದತ್ತ ಈ ನಡುವೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ]

ದೇವದತ್ತ: ಜೋಪಾನ

ಪದ್ಮಿನಿ: ಬನ್ನಿ, ದೇವದತ್ತ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಪಿಲಾ: ನಾವು ಈಗ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ದೇಹ ಮತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಭಾಗವಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ.

ದೇವದತ್ತ: **[ಪದ್ಮನಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ]** ಬನ್ನಿ...

ಕಪಿಲಾ: **[ಕಪಿಲ ಇವರ ನಡುವೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ]** ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ದೇವದತ್ತ: ದಯಮಾಡಿ, ನಾವು ಹೋಗಲು ದಾರಿಬಿಡಿ. ನಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರಬೇಡಿ.

ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನೀವೇ.

ದೇವದತ್ತ: **[ಕಪಿಲನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ]** ಬುದ್ಧಿಹೀನನೆ ದೂರ ಹೋಗು.

ಕಪಿಲಾ: **[ನಗುತ್ತಾ]** ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪದ್ಮಿನಿ, ಯೋಚಿಸಿ! ದೇವದತ್ತ ಎಂದಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಇದು ಕಪಿಲಾ ಅವರ ವರ್ತನೆ.

ದೇವದತ್ತ: ಬನ್ನಿ, ಪದ್ಮಿನಿ. ನಾವು ಹೋಗೋಣ.

ಕಪಿಲಾ: ಹೋಗಿ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬಹುದು? ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ಆದರೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ.

[ದೇವದತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ]

ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕಿರುಚಲಿ. ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ದೇವದತ್ತ: ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಗರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಆದರೆ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ? ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವದತ್ತ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ! ಧರ್ಮಪುರದ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ದೇಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ? ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುಸ್ತಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಈ ಬಲಿಷ್ಠ ದೇಹಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನನಗೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡೋಣ.

ಪದ್ಮಿನಿ: **[ಮನವಿ]** ಕಪಿಲಾ ಈ ರೀತಿ ನೀವು ಯಾಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಪಿಲಾ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ದೇವದತ್ತ. ನೀವು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಾನು ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಭ್ಯ ನಾರಿಯನ್ನು ಮುಜುಗರಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ.

ದೇವದತ್ತ: ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರ?

ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ.

ದೇವದತ್ತ: ನೀವೇ ಇದೀಗ ಕಪಿಲಾ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲ.

ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದರೆ ನೀವು ಕಪಿಲಾ ಮತ್ತು ನಾನು ದೇವದತ್ತ. ದೇಹ ಮತ್ತು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮರೆತುಬಿಡಿ. ಪದ್ಮಿನಿ ದೇವದತ್ತ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು ಮತ್ತು ಅದು ನಾನೇ ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಜೀವನವನ್ನು ಶೋಚನೀಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಹೊರಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ.

[ಕಪಿಲಾ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ]

ದೃಶ್ಯ 4:

[ಇದು ದೃಶ್ಯ 3 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇವದತ್ತ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಮಗುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ]

ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶೀತವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಗು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೆದರಿದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಆ ದಿನ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ದೇವದತ್ತ: ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಪದ್ಮಿನಿ. ಅವನ ಒಂದು ಭಾಗ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದವರು, ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು

ಎಂದಿಗೂ ಅನುಮಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಾನು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಅಸೂಯೆಪಡಬಹುದು?
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೂರವಾಗಿದೆಯೇ?
ದೇವದತ್ತ: [**ಕೋಪದಿಂದ**] ಹೌದು, ನೀವು ಹೀಗೇಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.
ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಏಕೆಂದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಸುಳ್ಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ದೇವದತ್ತ: ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ. ಕತ್ತಲೆಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರೇ ಏಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೀರಿ? ಆ ದಿನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನೀವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?
ದೇವದತ್ತ: ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ ಪ್ರಿಯ. ನೀವು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ.
ದೇವದತ್ತ: ಅವು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೆನಪಿಡಿ ನಾನು ಈಗ ಕಪಿಲಾನ ಬಲವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಹಾ, ಹ. ಹೌದು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು. [**ಪದ್ಮಿನಿ ಮಗುವಿನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ**]
[**ದೇವದತ್ತ ವೇದಿಕೆ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ**] ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಕಪಿಲಾ ವೇದಿಕೆ ಬಲಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವ ಶಬ್ಧ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ]
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅದು ಯಾರು?
ಕಪಿಲಾ: ಓ ಪದ್ಮಿನಿ. ನಾನು ಕಪಿಲಾ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ಆಯಿತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ
ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಇಲ್ಲೆ? ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ? ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ.
ಕಪಿಲಾ: ಮೃಗಗಳ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?
ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಗರದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸುದ್ದಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ?
ಕಪಿಲಾ: ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಂತೆ ಕೇಳಿದರು. 'ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಿಧನರಾದರು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೇ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಕೂಡ.
ಕಪಿಲಾ: [**ದುಃಖಿತನಾಗಿ**] ಇಲ್ಲ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ. ಅವನು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬಲಶಾಲಿ, ಕಪಿಲಾ.
ಕಪಿಲಾ: ಹೌದೇ? [**ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಡುತ್ತಾನೆ**]
ಪದ್ಮಿನಿ: ಈ ಕೋಪ ಏಕೆ, ಕಪಿಲಾ?
ಕಪಿಲಾ: ಏನು ಕೋಪ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ನೀವು ನಿಂತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ನೀವು ಚಲಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ಈ ಮಗನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ.
ಕಪಿಲಾ: [**ಉದ್ವೇಗದಿಂದ**] ನನ್ನ ಮಗುವಲ್ಲ. ನಾನು ಕಪಿಲಾ, ಪದ್ಮಿನಿ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಆ ದಿನ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಕಪಿಲಾ. ನಾನು ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ?
ಪದ್ಮಿನಿ: ಖಂಡಿತ.
ಕಪಿಲಾ: [**ಮಗುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ**] ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: [**ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ**] ಮತ್ತು ನೀವು. [**ಕಪಿಲಾ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ**] ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಮಚ್ಚೆ ಇದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ಅದು ನನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ. ಈ ದೇಹವು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಶವವನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವಂತೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿತು. ನನ್ನ ಮೊಣಕೈ ದಣಿದಿದೆ. ನಾನು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ಅಳದೆ ನಾನು ಓಡಲಾರೆ. ನಂತರ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಏನು?
ಕಪಿಲಾ: ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಯಾರ ನಡುವೆ?
ಕಪಿಲಾ: ನನ್ನ ತಲೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ನಡುವೆ.
ಪದ್ಮಿನಿ: ಯಾರು ಗೆದ್ದರು?
ಕಪಿಲಾ: ನಾನು ಗೆದ್ದೆ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ತಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗೆಲ್ಲುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಹೌದು. ಈಗ ನಾನು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಓಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಸೂನ್ ಪ್ರವಾಹದ ಮೂಲಕ ಈಜಬಹುದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಒಮ್ಮೆ ದಂಗೆಯೆದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ನಾನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅದು ದೂರು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಈಗ ಕಪಿಲಾ. ಕಪಿಲಾ! ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಪಿಲಾ.

ಪದ್ಮಿನಿ: ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಮಿಶ್ರಣ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಇದೆ. ಅದು ಕಾಳಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಡಿದ ಹಾಡು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು.

ಪದ್ಮಿನಿ: ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಈಗ ನನ್ನ ಜೀವನ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ, ಕಪಿಲಾ! ದೇವದತ್ತ! ದೇವದತ್ತನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಕಪಿಲಾ! ಕಪಿಲಾನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ದೇವದತ್ತ! ಒಂದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷರು. ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ? ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾನು ಬೆಂಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತೇನೆ?

ಕಪಿಲಾ: ದೇವದತ್ತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅವನು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಅದು ಹೋಗಿದೆಯೇ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅನುಮಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಪಿಲಾ: ಏಕೆ?

ಪದ್ಮಿನಿ: ನನಗೆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವರ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬಂದವು. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ. ಒಮ್ಮೆ ಅನುಮಾನ ತಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದರೆ, ಅದು ಎಂದಿಗೂ ದೇವದತ್ತನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಪುರುಷನು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಮಾನಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ, ದೇವದತ್ತನ ತಲೆ. ಹೆಸರು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅವನ ದೇಹವನ್ನಲ್ಲ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರಳು ಎಂದು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಕಪಿಲಾ: ಆದರೆ

ಪದ್ಮಿನಿ: ಇದು ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ತಪ್ಪು. ನಾನು ತಲೆಗಳನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆಯೇ.

[ಪದ್ಮಿನಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಕಪಿಲಾ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ತಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವದತ್ತ ಎಡಗೈಯಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಇಣುಕುತ್ತಾನೆ. ಪದ್ಮಿನಿ ಮತ್ತು ಕಪಿಲಾ ಅವರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದ ನಂತರ ಅವನು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಓಡಿ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಲಾ ಅವನನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಪದ್ಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಭಯ ಬೇರೂರಿದೆ]

ಕಪಿಲಾ: ಯಾರು! ದೇವದತ್ತ?

ದೇವದತ್ತ: [**ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ**] ಹೌದು.

ಕಪಿಲಾ: ಬನ್ನಿ, ದೇವದತ್ತ. ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀವು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.

ದೇವದತ್ತ: [**ನಗುತ್ತಾನೆ**] ನೀವೂ ಸಹ.

ಕಪಿಲಾ: ನೀವು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ದೇವದತ್ತ: ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೇಹವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಾಡಿದೆಯೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಈ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿತು. ಅದರ ಪ್ರತೀಕಾರವೂ ಇತ್ತು.

ದೇವದತ್ತ: ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಕಪಿಲಾ: ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಊಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ನನಗೆ ಆಕಾಶವು ಆಕಾಶವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮರವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮರವಾಗಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ನನಗೆ ಹೊಸ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಾನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟದು, ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ. [**ಅವರು ನಗುತ್ತಾರೆ**] ಅದು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ.

ದೇವದತ್ತ: ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಡುತನವಲ್ಲ. ನೀವು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಭಯದಿಂದ,

ಕಪಿಲಾ: ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ದೇವದತ್ತ: ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಮಿಶ್ರಣ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ.

ಕಪಿಲಾ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. [**ಮೌನ**] ದೇವದತ್ತ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲದೆ? ಮತ್ತು ಭಯವಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಣತೆಯ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲವೇ?

ದೇವದತ್ತ: ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ನಿಮಗಾಗಿ ಒಂದು. [**ಅವನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ**] ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳದದ್ದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಕಪಿಲಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ–ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ. ನೀವು ಇನ್ನೂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ?

ದೇವದತ್ತ: ಈಗ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಯಾರು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಪಿಲಾ: ಹೌದು, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ದೇವದತ್ತ: ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಪರಿಹಾರವಿದೆ.
ಕಪಿಲಾ: ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಾಯಬೇಕು.
ದೇವದತ್ತ: ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಾಯಬೇಕು.
ಕಪಿಲಾ: ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದೇವೆ! ಈಗ ಯಾರ ತಲೆ, ಯಾರ ದೇಹ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಅಥವಾ ಕೊಲೆ, ಏನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.
ದೇವದತ್ತ: ಸ್ನೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಕರುಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಸಿಂಹಗಳಂತೆ ಹೋರಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾಗರಹಾವುಗಳಂತೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು.
ಕಪಿಲಾ: ಕಾಳಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೈಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಲೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಿ!
[ಸಂಗೀತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋರಾಟವು ನೃತ್ಯದಂತೆ ಶೈಲೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕತ್ತಿಗಳು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮಿನಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡ ನೃತ್ಯದಂತಿದೆ. ಕಪೀಲಾ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋರಾಡುವ ದೇವದತ್ತನನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಪಿಲಾಳನ್ನು ಇರಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ದೀರ್ಘ ಮೌನ. ಪದ್ಮಿನಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದು ದೇಹಗಳ ನಡುವೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ]
ಪದ್ಮಿನಿ: ಅವರು ಸುಟ್ಟುಹೋದರು, ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೋರಾಡಿದರು, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಸತ್ತರು! ನಾನು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತೆ. ಅವರ ತಲೆ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಪರಾಧದಿಂದಾಗಿ? ಅಥವಾ ಈ ಅನುಮಾನ ಎಂದಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದಲೇ? ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೂರು ಜೀವನಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ? ಇದು ಸರಿಯಾದ ಅಂತ್ಯ. ಯಾರ ದೇಹ? ಯಾರ ತಲೆ? ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಒಂದು ದೇಹ ಮತ್ತು ಒಂದು ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುವುದು. ನಾನು ಯಾಕೆ? ನಾನು ಯಾಕೆ? . ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯಬಹುದು. ಆ ಸಣ್ಣ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸಹ ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಯುವ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಓಹ್ ತಾಯಿ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಮಾಷೆ. ನಿಮಗೆ ಮಹಿಮೆ.
[ಅವಳು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿದಂತೆ, ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದು ಅದರೊಳಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ]

* * * **ಮುಕ್ತಾಯ** * * *